

(המשך מעמוד 51)

לטרוח לאמתה. החוקרים התעלמו גם מן העובדה שלפחות במשך השנה הראשונה לחזה שאירגנה לעצמה רות כסלו. דני גולדפרד כלל לא עבד בבית צבי. חוקרי מישרד החינוך בדקו אף השד נוסף. אחרי שהדירה נפלה קורבן לפריצה, העסיקה רות כסלו נגר בשם עזרא דלאל בתיקון הסורגים בדירתה. עובדי בתי הספר טוענים, כי שכרו של דלאל שולם מתקציב בתי הספר, אך כסלו הכחישה זאת. באורח מיסורני נעלמו מיספרי בתי הספר כל הקבלות הקשורות בעבודת התיקון זה. לירות שבדיקה אומת שהנגר קיבל תשלום מכספי המוסד. רות כסלו תירצה את היעל-מות הקבלות בגניבת מיסמכים שאירעה במשרדה. היא עצמה טענה שהכסף שולם לדלאל עבור עבודות שביצע במיבנה השיך לבית הספר, בגן החלך דוד שבי רמת-גן.

חוקרי מישרד החינוך לא התעמקו בי בעייה, וקיבלו את גירסתה של רות כסלו. אולם, במאמץ קטן היו גם הם מוצאים, ללא ספק, מה שהתברר בחקירה שערך העולם הזה. עובדי בית צבי טוענים, כי אותו עזרא דלאל כלל לא עבד במקום שאותו ציינה רות כסלו. גן החלך דוד, ביצע את העבודות שם מסגר בשם אלישע לדני. שאף אישר זאת.

הגיסה שימשה

כמתווכת

רות כסלו השתמשה גם בדרכים פחות מתחכמות. כדי לשלשל לכיסה מכספי בתי הספר.

מלבד עיסקי הדירה, העבודות והתרגו-מים, זרמו למישרד החינוך תלונות נוספות על עסקיה של המנהלת. בין השאר נאמר בתלונות אלה, שרות כסלו רכשה בשנים האחרונות עבור בתי הספר ציוד רב ומגוון

בכך. לא היתה בכך הפתעה, שכן גבריאל ציפרוני — שהוא ידידה הקרוב של כסלו — ויהודית שמלצר, חברי ההנהלה, תומכים ברות כסלו ללא סייג.

עובדי בתי הספר בית צבי מתלוננים גם על ביזבון כספי הציבור בידי רות כסלו. כדוגמה לכך מספרת אחת המזכירות: "כל נסיעה קטנה, אפילו לקניית בולים, המנהלת מבצעת במוניות. כדי להסתיר את ההוצאות הגדולות, משלמים לתחנת המוניות באמ" צעות שני חשבונות נפרדים: חלק מחשבון המחלקה לקולנוע, וחלק מחשבון המחלקה לדראמה."

דוגמה נוספת מספק העובד הטכני ל-שעבר, אבי לוי, "בערך בתקופה שבה התחילה פרשת הדירה", מספר, "ערך בית הספר מסיבת ברימיצויה של המוסד. רות

מתלונן דוי
"שהצדק ייצא לאור"

"בית צבי" כרמת-גן
שימוש פרטי בכספי ציבור

כסלו הוציאה על המסיבה 23 אלף לירות, ששילמה למישרד הפירסום. אחרי שהתברר לה כמה ביזבון, החליטה להשמיד את כל עיקבות המסיבה, ולפי הוראתה נשרפו כל הפלאקטים היקרים וכל החומר שאותו מישרד הפירסום סיפק.

אבי לוי (45), חשמלאי במיקצועו, שעבד בבית צבי עשר שנים, היה בין אלה שיצאו להילחם במה שניראה בעיניהם כשחיתות בבית הספר. יחד עם עוד עובדים אחדים ניסה להקים ועד עובדים במוסד. בתלונות ששיגרו אבי לוי ושאר עובדי בתי הספר למישרד החינוך ולמבקר המדינה, התלוננו גם על יחס אנוש ועבודה גרועים ומעורערים, שאת האשמה בהם תלו במנהלת האדמיניסטרטיבית רות כסלו.

אחרי שבמשך תקופה ארוכה סירבו חברי הנהלת בית צבי ואנשי מישרד החינוך להגיב על התלונות שהועלו כנגד רות כסלו, בטענה כי התלונות עדיין נמצאות בתהליך של בדיקה, הגיעה השבוע סוף-סוף התגובה הרישמית הראשונה.

הודיע מזכיר הנהלת אגודת בתי הספר, הדר יוסף ממכמ-מלקמן: "גודע לנו שר הבדיקה נסתיימה כי לא נמצא שהתלונות הן מוצדקות ולפיכך אין הרו"ח ממליץ על נקיטת צעדים כלשהם."

משה מאור

מרכז צלילה נביעות

75 ק"מ דרומית לאילת על חוף ים סוף

מודיע על תאריכי פתיחה

קורסים לצלילה

4.9, 21.8, 7.8, 17.7

ספארי צלילה לראסי-אבו-גלום

9.10, 11.9, 14.8, 10.7

ספארי צלילה לראסי-מוחמד

23.10, 25.9, 28.8, 24.7

פרטים והזמנות: מרכז צלילה נביעות, דואר אילת
טלפון: 059-3667 — 059-6191

רובקס

המתנה היפה ביותר

קורסי צלילה

בתל-אביב ובייסוף

צלצל: 03-295529

מורלה

השפטים המעוצבים כיצירת אומנות

קבלת מודעות
לכל העיתונים
במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 227118
חנייה חופשית

מה יש בדת?

הדת הינה ביטוי ליראת ה' ועבודת הקודש. אולם ישנו עוד שימוש בדת — כמסגרת של חברה: שלטון מנהיגי העדה על הפרט בעדה ואפילו שעבוד רוחו ומחשבתו.

חופש ביטוי וביקורת, דעה ומחשבה, זת ומצפון הם נכסים יקרים של בני תרבות. לכן אדם הפרטי ניתן גם בעזרת הדת בקלות להרדים את מצפונו, המיירה הטובה שבו. (המטרה מקדשת את האמצעים) לא סתם קרה הרצח הראשון בתולדות האנושות לפי כתבי הקודש על רקע דתי! המסגרת החברתית שבאזרחות המשותפת מספיקה. בקשר לוויכוח הזה יש סיפור נחמד מהמאה שעברה מארץ רוסייה.

כהן הדת והשטן

ביום אחד בא השטן אל כוהן דת אחד בדמות בן אדם ואמר לו: "אדוני, אני רוצה לגלות לך סוד, אם ברצונך אכן לדעת את הסוד הזה, הבה נעשה טיול". הכוהן הסכים ושניהם יצאו לטייל. הם ביקרו במפעל לברזל. בעת הביקור שמעו את מנהל העבודה אומר לבעל המפעל: "דרושים לנו עוד פועלים". השטן רמו לכוהן: "נו ו" והלה ענה: "אוי, לא! אני אוהב את הטבע ולא אוכל להשאר באולם סגור". אז השיב לו השטן: "כרצונך, בוא נלך לטייל ביער".

הכוהן שמח ושניהם המשיכו בדרכם. כעבור שעות אחדות הגיעו לסוף היער וראו שדות חקלאיים ופועלים הקוצרים את התבואות. לפתע התעלף אחד החקלאיים, השטן התקרב לכוהן ואמר לו: "נו...". "אוי, לא!" השיב הכוהן והוסיף: "אין לי כוח לעבודת פרך זאת".

וכך חזרו שניהם לעיר, ועברו בשכונות העוני. הם ראו ילדים רעבים, ערומים ומלוכלכים שרבו ביניהם ממש כמו פראי אדם על גור אחד שמצאו ברפש. ילדה כבת חמש עברה עם דלי מים, "איזה מראה יפה הוא כאילו לקוח מכתבי הקודש. לפחות דבר אחד נחמד בסביבה האומללה הזאת". השטן השיב לו: "אם כך בוא נלך אחריה".

השניים עקבו אחר הפעוטה, וראוה נכנסת לאחד הצריפים הרעועים. דרך החלון השבור הצליחו השניים לראות את אם הילדה ששכבה חולה, מכוסה רק בשק קרוע. כוהן הדת הזדעזע והעביר מבטו לצד אחר. עיניו נתלו על בית מהודר בן שתי קומות. על החלון ניתלה שלט עליו כתוב, "חדר להשכרה". השטן הביט בכוהן הדת ואמר לו: "נו...". "אוי, לא!" השיב הכוהן: "אני מחפש חדר זול".

משם עברו השניים לבית-הסוהר. הם הביטו על העצורים שהיו חולים. גופם היה שדה מרעה לחרקים והיו קשורים באזיקים. השטן הסתכל על הכוהן ואמר לו בחיוך: "לו היית עובד כראוי, חי וסובל עם בני אדם אלה וממלא את שליחותך כימה לכוהן דת היית יכול להשפיע עליהם ולמנוע בעדם להגיע לבית-הסוהר, ועכשיו תשמע את הסוד — אנשים כמוך הם המשרתים היעילים והטובים ביותר שיש ליי". והשטן נעלם.

בנימין ברנר

Benjamin Brenner, P.O.B. 104 14100 Tiberias